

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PŘÁVNÍ

MOCI dne 24.6.2014

Český telekomunikační úřad

Odbor ekonomické regulace

Dne 30.6.2014 *Vauš*

1

Praha 26. června 2014

Čj. ČTÚ-1 609/2014-611/II. vyř

Rada Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), vydává v řízení se společností **O2 Czech Republic a.s.** (do 21. června 2014 Telefónica Czech Republic, a.s.), se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČO: 60193336 (dále jen „účastník řízení“), zahájeném z moci úřední dne 17. ledna 2014, ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou toto

rozhodnutí o ceně č. CEN/7/06.2014-97:

I.

(1) Podle § 51 odst. 5 písm. f), § 51 odst. 8 a § 59 Zákona a podle výsledků analýzy relevantního trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/12.2013-9 se účastníku řízení ukládá povinnost sjednávat ceny za propojení v jeho veřejné mobilní telefonní síti za službu ukončení volání (terminace) (dále jen „ceny za terminaci“) tak, aby nebyla překročena maximální cena 0,27 Kč/min. bez DPH.

(2) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání příchozí z jiné veřejné sítě elektronických komunikací a ukončená (terminovaná) na telefonní čísla veřejné mobilní telefonní sítě účastníka řízení vymezená ve vyhlášce o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací vydané k provedení § 29 odst. 4 Zákona.

(3) Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí Evropského hospodářského prostoru.

II.

(1) Pro nově uzavírané smluvní vztahy je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednávat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V ostatních případech je po dobu účinnosti části I. výroku tohoto rozhodnutí účastník řízení povinen sjednat a uplatňovat ceny podle části I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 101 písm. e) a § 102 odst. 9 Správního řádu nabytím právní moci tohoto rozhodnutí pozbývají vykonatelnosti a jiných právních účinků rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ve věci uložení povinnosti podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu „Ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích“ č. CEN/7/04.2010-68, čj. 93 232/2009-611 ze dne 21. dubna 2010, rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, čj. ČTÚ-23 554/2012-611 ze dne 3. července 2012, rozhodnutí č. CEN/7/12.2012-5, čj. ČTÚ-136 195/2012-611 ze dne 17. prosince 2012 a rozhodnutí č. CEN/7/02.2013-1, čj. ČTÚ-16 975/2013-611 ze dne 28. února 2013, kterými byly účastníku řízení uloženy povinnosti související s regulací cen podle výsledků analýzy relevantního trhu vydané opatřením obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu č. A/7/09.2009-11.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) provedl v souladu s § 51 odst. 1 a 2 Zákona analýzu trhu č. 7 – Ukončení hlasových volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích (dále jen „trh č. 7“), kterou zveřejnil na úřední desce dne 13. prosince 2013 a po oznámení Evropské komisi ji vydal jako opatření obecné povahy č. A/7/12.2013-9 ze dne 10. prosince 2013. Toto opatření bylo dne 13. prosince 2013 uveřejněno v částce 20/2013 Telekomunikačního věstníku. Výsledky analýzy prokázaly, že trh č. 7 není efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm působí podnik s významnou tržní silou. Rozhodnutím správního orgánu č. SMP/7/03.2014-35 ze dne 26. března 2014, které bylo vydáno pod čj. ČTÚ-594/2014-611/III. vyř. a nabylo právní moci dne 2. dubna 2014, byl účastník řízení stanoven jako podnik s významnou tržní silou.

V případě účastníka řízení analýza dále prokázala, že jsou naplněny podmínky pro uložení regulace cen podle § 51 odst. 5 písm. f) Zákona a navrhla mu uložit povinnosti související s regulací cen. Správní orgán proto přistoupil k uložení povinností uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

K části I. výroku

Evropská komise vydala dne 7. května 2009 Doporučení o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v EU (2009/396/ES, dále jen „Doporučení“), ve kterém jako nejvhodnější metodu pro výpočet cen za terminaci stanoví metodu dlouhodobých přírůstkových nákladů („pure“ LRIC, dále také jen „LRIC“), na jejímž základě by měly být do 31. prosince 2012 stanoveny terminační ceny.

Správní orgán je s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při výkonu své působnosti vycházet rovněž z doporučení Evropské komise. Rozhodne-li se správní orgán nepostupovat podle doporučení Evropské komise, kterým se harmonizuje uplatňování práva Evropské unie upravujícího oblast elektronických komunikací, bezodkladně o tom Evropskou komisi informuje spolu s odůvodněním takového postupu.

Správní orgán je dále podle ustanovení § 56 odst. 4 Zákona povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovanou cenou se podle ustanovení § 55 odst. 2 Zákona rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí.

S ohledem na výše uvedené zákonné povinnosti a dále s ohledem na výsledky analýzy relevantního trhu č. 7 popisující úroveň konkurenčního prostředí, tržní postavení

účastníka řízení i možné soutěžní problémy, se správní orgán rozhodl při ukládání povinnosti související s regulací cen, formou stanovení maximálních cen, vycházet právě z metody stanovené v Doporučení, tzn. stanovit regulované ceny prostřednictvím metody LRIC.

Důvodem, proč správní orgán považuje výpočet regulované ceny metodou (čistého nebo také „pure“) LRIC za v souladu se zákonnými požadavky § 56 odst. 4 a § 55 odst. 2 Zákona je skutečnost, že metoda LRIC umožňuje pokrýt všechny náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace, resp. náklady, kterým by se teoretický efektivní operátor mohl (opět v dlouhém období) vyhnout, pokud by velkoobchodní službu terminace neposkytoval. Zvolený způsob výpočtu regulované ceny tedy umožňuje pokrýt jak náklady variabilní, tak náklady, které jsou v krátkém období považovány za fixní.

Ze samotné definice metody přírůstkových nákladů přitom vyplývá, že v regulované velkoobchodní ceně za terminaci dochází k pokrytí všech přírůstkových (dodatečných) nákladů, vyvolaných poskytováním velkoobchodní služby terminace teoretickým efektivním operátorem. Do výpočtu regulované ceny tak nebyly zahrnuty společné a sdílené náklady, které nejsou přímo přiřaditelné (tj. přímo vyvolané) žádnou konkrétní službou, tedy ani službou velkoobchodní terminace. Jinými slovy by společné a sdílené náklady účastníku řízení vznikly i bez poskytování velkoobchodní služby terminace a musel by je tak zahrnout do cen ostatních služeb obdobně, jako je bude muset do cen těchto služeb zahrnout i při aplikaci metody LRIC pro stanovení velkoobchodní ceny za terminaci.

Nákladový model „pure“ LRIC pro ukončení volání v mobilní síti, který správní orgán použil pro výpočet ceny za terminaci, je model založený na postupu „zdola nahoru“ (bottom-up) a kalkuluje cenu vycházející z nákladů mobilní sítě efektivního operátora. Takto modelovaná síť je založena na volbách efektivních technologií dostupných v časovém rámci, s nímž model počítá (viz Doporučení), zohledňuje však i topologii, prvky sítě, inženýrská pravidla, provozní údaje a náklady českých mobilních operátorů. Modelovaná síť je kombinací 2G a 3G sítě, páteřní síť je založena na síti Next-Generation-Network (NGN).

Nákladový model „pure“ LRIC byl vytvořen ve spolupráci s externí poradenskou společností. Úřad model během jeho tvorby průběžně konzultoval se zástupci provozovatelů mobilních a pevných sítí na mnoha pracovních jednáních a operátoři mohli uplatnit své připomínky k modelu a návrhy na změny ve všech jednotlivých fázích tvorby modelu. [Nákladový model „pure“ LRIC](#) pro ukončení volání v mobilní síti, který správní orgán použil pro stanovení maximální výše ceny podle tohoto rozhodnutí, je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu, včetně detailní [metodiky LRIC](#) pro službu ukončení volání ve veřejných mobilních sítích a včetně [uživatelského manuálu a popisu funkčnosti matematického modelu](#) pro výpočet ceny služby ukončení volání ve veřejných mobilních sítích.

Při výpočtu terminační ceny správní orgán použil procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 % stanovené v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření.

S použitím výše uvedeného nákladového modelu („pure“) LRIC vyčíslil správní orgán jednotkové náklady za minutu terminovaného provozu v síti teoretického efektivního operátora a stanovil maximální cenu za terminaci ve výši odpovídající vyčísleným nákladům, včetně WACC 8,26 %. Tuto maximální cenu považuje správní orgán za cenu zahrnující efektivně a účelně vynaložené přírůstkové náklady spojené výhradně s velkoobchodní službou terminace.

Použitý model, obsahující vstupní data, je součástí spisového materiálu správního řízení ve věci vydání tohoto rozhodnutí. Všechny kalkulační postupy, které byly použity při kalkulaci ceny za službu ukončení volání (terminace) v mobilní síti podle tohoto rozhodnutí odpovídají zveřejněnému modelu. Z naplněného modelu, který ve fázi přípravy návrhu rozhodnutí, později vydaného pod číslem CEN/7/12.2012-5, účastník řízení naplňoval

vstupními údaji za jím provozovanou síť, je zřejmé, jaká je vazba výpočtu hodnot proměnných teoretického efektivního operátora na vstupy do modelu pro účely stanovení maximální výše regulované ceny v tomto řízení.

Pro čtyři mobilní operátory s postavením podniku s významnou tržní silou na trhu terminace volání v mobilních sítích, u kterých je uplatněna cenová regulace, je zachován princip symetrické ceny.

Správní orgán se s ohledem na zjištění a závěry učiněné v analýze relevantního trhu č. 7 (viz kapitola Ceny a ziskovost) rozhodl vyjmout z regulace služby terminace volání přichodící ze zemí mimo Evropský hospodářský prostor (dále jen „EHP“)¹. Důvodem tohoto rozhodnutí je existence vysoké asymetrie mezi cenami uplatňovanými operátory působícími na relevantním trhu v České republice na jedné straně a operátory ze států mimo EHP na straně druhé. Důsledkem této asymetrie je nerovné postavení (diskriminace) mezi českými spotřebiteli volajícími do států mimo EHP, kteří musí v maloobchodní ceně volání hradit i vyšší velkoobchodní cenu terminace (pokrývající ve většině případů větší část nákladů, než by odpovídala metodě „pure“ LRIC pro velkoobchodní službu terminace) a spotřebiteli ze států mimo EHP volajícími do České republiky (kteří v ceně svého maloobchodního volání hradí tuzemským operátorům pouze přírůstkové náklady spojené s velkoobchodní službou terminace). Tímto rozhodnutím ponechává správní orgán sjednání výše ceny za terminaci volání ze států mimo EHP na účastníku řízení. V případě, že účastník řízení dojde k závěru, že rozlišování cen a jejich individuální sjednávání pro různé státy mimo EHP pro něj představuje administrativní zátěž (náklady) převyšující potenciální přínosy (vyšší výnosy za terminaci ve vlastní síti či nižší platby za terminaci ve státech mimo EHP), má i nadále možnost uplatňovat jednotnou cenu za terminaci stanovenou v části I. výroku tohoto rozhodnutí pro všechna přichodící volání.

Tímto rozhodnutím je účastníku řízení uložena povinnost sjednávat a uplatňovat za službu terminace volání maximální cenu ve stejné výši, jakou ukládalo i současně rušené rozhodnutí č. CEN/7/12.2012-5, vydané na základě výsledků předchozí analýzy relevantního trhu (č. A/7/09.2009-11). Protože k výpočtu této ceny (0,27 Kč/min. bez DPH) došlo na základě shora uvedených principů (přírůstkové náklady teoretického efektivního operátora využívajícího NGN síť), správní orgán nepředpokládá, že by v mezidobí od vydání předchozího rozhodnutí o ceně došlo k takovým změnám ve výši nákladů teoretického efektivního operátora, které by vedly k potřebě tyto náklady znovu prověřit a stanovit novou cenu za terminaci.

Úřad však bude i nadále sledovat a prověřovat vývoj nákladů na terminaci podle nově uplatněné metody dlouhodobých přírůstkových nákladů efektivního operátora a v případě potřeby vydá nové rozhodnutí o ceně.

K části II. výroku

Povinnost uplatňovat ceny v souladu s částí I. výroku tohoto rozhodnutí nejpozději od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, byla u stávajících smluvních vztahů stanovena s ohledem na lhůty potřebné ke sjednání změny a k provedení administrativních procesů souvisejících se změnou propojovacích smluv.

K části III. výroku

S ohledem na ustanovení § 101 písm. e) Správního řádu a § 51 odst. 5 a 8 Zákona vydal správní orgán nové rozhodnutí ve věci uložení povinnosti podniku s významnou tržní silou na předmětném relevantním trhu.

Původní rozhodnutí č. CEN/7/04.2010-68, čj. 93 232/2009-611 ze dne 21. dubna 2010, rozhodnutí č. CEN/7/07.2012-4, čj. ČTÚ-23 554/2012-611 ze dne 3. července 2012,

¹ Evropský hospodářský prostor tvoří členské země Evropské unie a dále Island, Lichtenštejnsko a Norsko.

rozhodnutí č. CEN/7/12.2012-5, čj. ČTÚ-136 195/2012-611 ze dne 17. prosince 2012 a rozhodnutí č. CEN/7/02.2013-1, čj. ČTÚ-16 975/2013-611 ze dne 28. února 2013, kterými byly účastníkovi řízení uloženy povinnosti související s regulací cen, pozbývají podle § 102 odst. 9 Správního řádu vykonatelnosti a jiných právních účinků dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Dne 17. ledna 2014 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení ve věci uložení povinnosti související s regulací cen podniku s významnou tržní silou. Účastník řízení byl správním orgánem v zaslaném oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření a navržení důkazů a byla mu poskytnuta lhůta 7 dnů ode dne doručení oznámení.

V rámci sedmidenní lhůty k vyjádření k zahájení správního řízení obdržel správní orgán připomínky účastníka řízení dne 23. ledna 2014.

Ve své první připomínce účastník řízení navrhoval změnit text v odstavci 3 části I. výroku tohoto rozhodnutí tak, aby slovo „příchozí“ bylo nahrazeno slovem „započatá“, čímž podle účastníka řízení dojde k upřesnění věty a zamezení možnosti dvojího výkladu. Účastník řízení předpokládá, že cílem věty je vyřešit asymetrii v terminačních cenách unijních operátorů ve vztahu k mimo-unijním. Z toho důvodu je nezbytné, aby byla na straně operátora možnost sjednávat ceny za terminaci pro všechna volání originovaná mimo prostor EHP bez ohledu na to, zda byla terminovaná přímo anebo nepřímo přes jiného unijního operátora. Účastník řízení navíc požadoval doplnit definici zmíněného odstavce, aby nedocházelo ke sporům mezi operátory o správnost výkladu, takto: „Za volání započatá (originovaná) mimo Evropský hospodářský prostor se považují všechna ta volání, která neobsahují existující A-číslo z platných číslovacích plánů sítí zemí Evropského hospodářského prostoru“.

Správní orgán se rozhodl věcně připomínce účastníka řízení vyhovět a odstavec 3 části I. výroku² tohoto rozhodnutí pozměnil takto: „*Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí mimo Evropský hospodářský prostor*“. Tato úprava naplňuje původní záměr správního orgánu, kterým byla snaha reagovat na značnou disproporci mezi velkoobchodními terminačními cenami uplatňovanými českými operátory na jedné straně a operátory ze zemí mimo EHP na straně druhé. Touto úpravou také správní orgán přistupuje k (de)regulaci volání originovaného ze států mimo EHP v obdobné logice, jaká byla využita i při regulaci roamingových služeb ze strany orgánů Evropské unie³.

Účastník řízení dále uvedl, že správní orgán je sice s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při výkonu své působnosti vycházet rovněž z doporučení Evropské komise, má ale možnost se jimi neřídit, pokud o tom informuje Evropskou komisi s patřičným odůvodněním. Účastník řízení považuje za pochybení, že správní orgán tuto možnost nevyužil. Současně účastník řízení poukazuje na Doporučení, podle něhož se připravují modely pro výpočet ceny za terminaci, a které je podle účastníka řízení ze strany Evropské komise zamýšleno pouze jako doporučení, jakým způsobem lze při výpočtu ceny za terminaci postupovat. Nejedná se tedy o právně závazný dokument.

Správní orgán souhlasí s účastníkem řízení, že Doporučení je právním předpisem s nižší právní silou a jako takový není nadřazen Zákonu. Pokud by tedy postup navržený v Doporučení byl v rozporu se Zákonem, správní orgán by se jím se vši určitostí neřídil. Správní orgán však konstatuje, že postupuje primárně v souladu se Zákonem a ostatními relevantními dokumenty (zejména doporučení Evropské komise, společné pozice Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací BEREC) se řídí jen do té

² Původní znění navržené správním orgánem v rámci zahájení správního řízení bylo následující: „Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání příchozí ze sítí operátorů v zemích mimo Evropský hospodářský prostor.“

³ Viz např. čl. 2 odst. 2 písm. d) a e) [Nařízení](#) Evropského Parlamentu a Rady (EU) ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii.

míry, do jaké jsou slučitelné se Zákonem. K připomínce účastníka řízení, že správní orgán nevyužil možnost zdůvodnit Evropské komisi odklon od postupu navrženého v Doporučení lze z dosavadních zkušeností při implementaci Doporučení v rámci EU konstatovat, že postoj Evropské komise v této věci je takový, že úroveň konkurence a povaha soutěžních problémů je na všech trzích ve všech členských státech Evropské unie stejná, což výrazně omezuje jakoukoliv možnost pro zohlednění případných národních specifik, která by mohla být použita pro zdůvodnění rozhodnutí nepostupovat v souladu s Doporučením.

Účastník řízení se odvolává na § 56 odst. 4 Zákona a § 55 odst. 2 Zákona, podle nichž je správní orgán povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovaná cena má zajistit návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednit příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí. V případě předmětného návrhu cenového rozhodnutí navržená maximální cena nepokrývá ani všechny vynaložené náklady a nemůže tedy pokrývat ani rizika spojená s investicemi do nových sítí, jak dokládá výsledek oddělené evidence nákladů a výnosů za rok 2012, neboť cena neobsahuje některé oprávněné náklady, např. sdílené a společné náklady. Sdílené a společné náklady vznikají při realizaci všech poskytovaných služeb. Nelze tedy objektivně zjistit, že právě při poskytování konkrétní služby tyto náklady nevznikají, ani objektivně stanovit, zda nevznikají některé přírůstkové náklady v oblasti sdílených a společných nákladů. Administrativní stanovení přírůstkových nákladů je dle účastníka řízení neobjektivní, neboť podobně by správní orgán mohl postupovat v případě stanovení cen jiných služeb, velkoobchodních nebo dokonce i maloobchodních. V těchto případech by nebylo možné tyto náklady zahrnovat do nákladů na jakoukoli službu přesto, že jsou zcela objektivní a nezbytné pro realizaci jakékoli služby. Správní orgán také nezhodnotil riziko zahrnutí některých nákladů do cen jiných služeb, které může vést k jejich růstu. Účastník řízení tak i nadále nesouhlasí s metodou „pure“ LRIC a považuje metodiku LRIC+ za maximálně možnou pro stanovení maximální ceny za terminaci v jednotlivých veřejných mobilních sítích. Správní orgán postupoval v rozporu se Zákonem, neboť jednoznačně nezdůvodnil důvody použití metodiky pure LRIC.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že metoda „pure“ LRIC umožňuje pokrýt všechny náklady, které teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají (v dlouhém období) poskytováním velkoobchodní služby terminace, resp. náklady, kterým by se teoretický efektivní operátor mohl (opět v dlouhém období) vyhnout, pokud by velkoobchodní službu terminace neposkytoval. Zvolený způsob výpočtu regulované ceny tedy umožňuje pokrýt jak náklady variabilní, tak náklady, které jsou v krátkém období považovány za fixní. Správní orgán nezpochybuje, že účastníku řízení vznikají i další náklady (např. náklady sdílené a společné), tyto náklady však účastníku řízení nevznikají v souvislosti s poskytováním velkoobchodní služby terminace, jinými slovy by účastníku řízení vznikly i bez poskytování této služby, a proto je správní orgán v ceně regulované služby nezohlednil. Nelze proto ani tvrdit, že by došlo k ekonomicky neopodstatněnému zvýšení nákladů jiných služeb, protože v souladu s výše uvedeným lze dovodit, že pokud by účastník řízení velkoobchodní službu terminace neposkytoval, musel by tyto náklady rovněž alokovat do cen jiných služeb. Správní orgán při uplatnění regulace cen vůči podniku s významnou tržní silou v rozhodnutí o ceně zohledňuje investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožňuje mu návratnost investic v přiměřeném časovém období, a to prostřednictvím navýšení účelně a efektivně vynaložených nákladů o přiměřený zisk, pro jehož stanovení správní orgán využívá procento návratnosti vloženého kapitálu před zdaněním WACC ve výši 8,26 %. Tato hodnota je specificky pro celý sektor elektronických komunikací stanovena správním orgánem v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací, ve znění pozdějších opatření. Správní orgán je tak přesvědčen, že výpočet regulované ceny je v souladu s požadavky § 56 odst. 4, § 55 odst. 2 a § 57 odst. 3

Zákona. Odůvodnění⁴ pro výběr samotné metody „pure“ LRIC pak správní orgán provedl odkazem na Doporučení, ze kterého je správní orgán podle § 108 odst. 3 Zákona povinen při své působnosti vycházet.

Konečně účastník řízení ve svém vyjádření uvedl, že cílem, kterého má být v tomto případě dosaženo, je řešení problému definovaného v rámci analýzy trhu č. 7, tedy rizika uplatňování nepřiměřeně vysokých cen terminace v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích. Dle účastníka řízení je dosažení tohoto cíle možné realizovat uplatněním metodiky LRIC+, nikoliv metodiky „pure“ LRIC, která představuje zcela nerealistické principy a neumožňuje zahrnutí zcela oprávněných nákladů a tudíž návratnost investic při poskytování této služby. Uplatněním metodiky „pure“ LRIC jde správní orgán daleko za rámec nezbytného zásahu do podnikatelské svobody regulovaného subjektu, tedy účastníka řízení.

Správní orgán k připomínce účastníka řízení uvádí, že hlavním soutěžním problémem v cenové oblasti identifikovaným⁵ v průběhu analýzy relevantního trhu bylo možné uplatňování nepřiměřeně vysokých cen v neprospěch koncových uživatelů v případech, kdy by nebyla uplatněna cenová regulace. Jako regulační opatření určené k řešení soutěžního problému byla navržena povinnost související s regulací cen, a to formou maximálních cen (kalkulovaných ve výši nákladově orientovaných cen). S ohledem na § 55 odst. 2 ZEK se přitom správní orgán při vyčíslení regulované ceny zohledňuje pouze ty náklady, které byly vynaloženy účelně a efektivně. Za účelem cenové regulace na terminačních trzích pak správní orgán jako nejvhodnější metodu pro vyčíslení účelně a efektivně vynaložených nákladů považuje, v souladu s Doporučením, právě metodu „pure“ LRIC. Správní orgán opakuje, že do regulované služby zahrnuje všechny náklady, jež teoretickému efektivnímu operátorovi vznikají specificky se službou velkoobchodní terminace, a kterým by se tak mohl vyhnout (v dlouhém období) v případě, že by tuto služby neposkytoval. S ohledem na výše uvedené tak správní orgán považuje uplatňovanou cenovou regulaci, i metodu využitou pro stanovení regulované ceny, za přiměřenou povaze zjištěného soutěžního problému.

Na základě § 130 Zákona a podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací s dotčenými subjekty na diskusním místě správní orgán zveřejnil návrh rozhodnutí včetně výzvy k uplatnění připomínek na diskusním místě dne 20. února 2014. Připomínky k návrhu rozhodnutí bylo možno uplatnit do 20. března 2014. V této lhůtě uplatnil připomínky k návrhu rozhodnutí účastník řízení. Vypořádání všech obdržených připomínek je dostupné zde.

Účastník řízení vyjádřil nesouhlas s výpočtem ceny za terminaci v mobilní síti prostřednictvím metodiky LRIC pure jak je uvedeno v návrhu rozhodnutí o ceně. Účastník řízení nadále trvá na své připomínce k návrhu rozhodnutí o ceně, ve které uvádí, že správní orgán je sice s ohledem na ustanovení § 108 odst. 3 Zákona povinen při výkonu své působnosti vycházet rovněž z doporučení Evropské komise, má ale možnost se jimi neřídit, pokud o tom informuje Evropskou komisi s patřičným odůvodněním. Účastník řízení považuje za pochybení, že správní orgán tuto možnost nevyužil. Současně účastník řízení poukazuje na Doporučení, podle něhož se připravují modely pro výpočet ceny za terminaci, a které je podle účastníka řízení ze strany Evropské komise zamýšleno pouze jako doporučení, jakým způsobem lze při výpočtu ceny za terminaci postupovat. Nejedná se tedy o právně závazný dokument.

Dále účastník řízení namítal, že správní orgán nezhodnotil riziko nezahrnutí některých nákladů (sdílených a společných) do nákladů na jiné služby a principy stanovené

⁴ Poměrně podrobná argumentace, proč právě metoda „pure“ LRIC je pro regulaci terminačních cen ta nejvhodnější, je vedena ve [Vysvětlující zprávě](#) k vydanému Doporučení

⁵ Viz [analýza relevantního trhu č. 7](#) z 10. prosince 2013, str. 50-51.

v Doporučení popírají princip příčinné souvislosti nákladů na jednotlivé služby a vedou k deformaci cen nejen služeb za terminaci, ale především ostatních služeb.

Správní orgán se již k obdobným připomínkám účastníka řízení vyjádřil výše v rámci vypořádání připomínek vznesených účastníkem řízení k zahájení správního řízení a na tomto místě se na své předchozí argumenty odkazuje.

Účastník řízení se odvolával na § 56 odst. 4 Zákona a § 55 odst. 2 Zákona, podle nichž je správní orgán povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová. Nákladově orientovaná cena má zajistit návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednit příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí. V případě předmětného návrhu cenového rozhodnutí navržená maximální cena nepokrývá ani všechny vynaložené náklady a nemůže tedy pokrývat ani rizika spojená s investicemi do nových sítí, jak dokládá výsledek oddělené evidence nákladů a výnosů za rok 2012, neboť cena neobsahuje některé oprávněné náklady, např. sdílené a společné náklady.

Účastník řízení nadále nesouhlasil s metodou „pure“ LRIC a považuje metodiku LRIC+ za maximálně možnou pro stanovení maximální ceny za terminaci v jednotlivých veřejných mobilních sítích, která podle účastníka řízení je též metodikou vycházející z přírůstkových nákladů, ale umožňující zahrnout všechny druhy nákladů související s danou službou, tj. včetně sdílených a společných nákladů.

Dále účastník řízení uvedl, že cílem, kterého má být v tomto případě dosaženo, je řešení problému definovaného v rámci analýzy trhu č. 7, tedy rizika uplatňování nepřiměřeně vysokých cen terminace v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích. Dle účastníka řízení je dosažení tohoto cíle možné realizovat uplatněním metodiky LRIC+, nikoliv metodiky „pure“ LRIC, která představuje zcela nerealistické principy a neumožňuje zahrnutí zcela oprávněných nákladů a tudíž návratnost investic při poskytování této služby. Uplatněním metodiky „pure“ LRIC jde správní orgán daleko za rámec nezbytného zásahu do podnikatelské svobody regulovaného subjektu.

Správní orgán se již k obdobným připomínkám účastníka řízení vyjádřil výše v rámci vypořádání připomínek vznesených účastníkem řízení k zahájení správního řízení a na tomto místě se na své předchozí argumenty odkazuje.

Účastník řízení uvedl, že sdílené a společné náklady vznikají při poskytování všech poskytovaných služeb. Nelze tedy objektivně zjistit, resp. stanovit, že právě při poskytování konkrétní služby tyto náklady nevznikají, ani objektivně stanovit, zda nevznikají alespoň některé přírůstkové náklady v oblasti sdílených a společných nákladů.

Podle názoru účastníka řízení je zcela neopodstatněné stanovit, že právě u této služby nevznikají přírůstkové společné a sdílené náklady. Správní orgán objektivně nezdůvodnil, proč právě u služby terminace není umožněno do nákladů zahrnout společné a sdílené náklady.

Podle účastníka řízení je zcela absurdní stanovit, že konkrétní služba, v tomto případě terminace v mobilní síti, „nezavinila“ vznik společných a sdílených nákladů. Mohla by to být teoreticky kterákoli velkoobchodní či maloobchodní služba. Jedná se pouze o administrativní určení konkrétní služby bez jakéhokoli věcného opodstatnění.

Byrokraticky stanovit, že přírůstek společných a sdílených nákladů se netýká určité služby, v tomto případě mobilní terminace, je naprosto neobjektivní. Stejně tak jako u předmětné služby by správní orgán mohl tuto metodiku aplikovat i na jiné služby (což se již stalo u služby fixní terminace), popř. na všechny velkoobchodní služby nebo dokonce na všechny poskytované služby elektronických komunikací (tedy i maloobchodní služby). V těchto případech by nebylo možné tyto náklady zahrnovat do nákladů a na jakoukoliv službu přesto, že tyto náklady jsou zcela objektivní a nezbytné pro realizaci jakékoli služby.

V Doporučení je sice uvedeno, aby náklady nezahrnuté do služby terminace byly zahrnuty do jiných velkoobchodních či maloobchodních služeb, ale nikde jednoznačně správní orgán nezhodnotil dopady vyplývající z tohoto principu, který ve svém důsledku vede k nedůvodné realokaci nákladů do cen jiných telekomunikačních služeb.

Správní orgán se již k obdobným připomínkám účastníka řízení vyjádřil výše v rámci vypořádání připomínek vznesených účastníkem řízení k zahájení správního řízení a na tomto místě se na své předchozí argumenty odkazuje.

Dále správní orgán dodává, že jedním z důvodů pro zvolenou regulaci byl předpoklad, že primárním důvodem podnikatelské činnosti regulovaných operátorů jsou maloobchodní služby poskytované koncovým uživatelům, nikoliv velkoobchodní služba terminace. Ta je v souladu s Doporučením považována za poslední přírůstkovou (inkrementální) službu a v ceně této služby jsou zahrnuty jen náklady vyvolané právě a jen jejím poskytováním. Podrobnější zdůvodnění viz Vysvětlující zpráva Evropské komise k Doporučení.

Účastník řízení považuje navržené řešení týkající se omezení platnosti maximální ceny pro země mimo Evropský hospodářský prostor (část I. odst. 3 tohoto rozhodnutí) za metodicky správné a opodstatněné, ale je potřeba jej doplnit o řešení týkající se platnosti tohoto principu i pro případy absence A-čísla nebo chybného A-čísla. Účastník řízení proto požadoval úpravu ustanovení části I. odst. 3 výroku tohoto rozhodnutí ve znění *„Regulace formou maximálních cen se podle odstavce 1 nevztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí mimo Evropský hospodářský prostor a na volání s chybějícím či neplatným A-číslem.“* Tento požadavek vyplývá z konkrétních zkušeností účastníka řízení, kdy někteří operátoři záměrně z důvodu úspory nákladů a ze spekulativních důvodů vymazávají A-čísla (identifikace volajícího účastníka CLI). Zároveň by docházelo k nejasnostem ohledně účtování cen za terminaci bez znalosti A-čísla, tedy i bez znalosti kódu země. Zároveň by takto navržená úprava měla dle účastníka řízení zabezpečit jednoznačnost výkladu a zamezit zbytečným nedorozuměním a případným sporům mezi operátory.

Účastník řízení uvedl, že v současné době jsou mu řadou evropských operátorů oznamovány nové ceny za mobilní i fixní terminaci v jejich sítích, které jsou cenově rozlišovány podle jednotlivých zemí. Ve všech takových případech se uplatňují dvojí ceny, tj. samostatně pro země EHP a samostatně pro země mimo EHP včetně terminace s chybějícím nebo nesprávným A-číslem (CLI). U zemí mimo EHP se jedná plně o ceny sjednávané dohodou obou smluvních stran. Někteří operátoři tudíž nabízejí pro vybrané země mimo EHP stejné ceny jako pro země v rámci EHP, ale děje se tak na základě vzájemné komerční dohody (princip reciprocity).

Správní orgán se rozhodl věcně připomínce vyhovět a odstavec 3 části I. výroku⁶ rozhodnutí pozměnil takto: *„Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se vztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí Evropského hospodářského prostoru“*. Tato úprava vyjádřená prostřednictvím pozitivní definice lépe naplňuje původní záměr správního orgánu, kterým byla snaha reagovat na značnou disproporci mezi velkoobchodními terminačními cenami uplatňovanými českými operátory na jedné straně a operátory ze zemí mimo EHP na straně druhé.

I když správní orgán nezměnil výrok přesně podle návrhu účastníka řízení, úprava výroku na základě návrhů jiných dotčených subjektů (účastníků řízení v souběžně vedených správních řízeních o uložení cenové regulace na relevantním trhu č. 7) věcně naplňuje požadavek účastníka řízení.

⁶ Předchozí úprava znění navržená správním orgánem v rámci připomínek k zahájenému správnímu řízení byla následující: „Regulace formou maximálních cen podle odstavce 1 se nevztahuje na volání z telefonních čísel s kódy zemí mimo Evropský hospodářský prostor.“

Podle § 130 odst. 3 Zákona konzultoval správní orgán navrhované rozhodnutí rovněž s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže neuplatnil ve svém vyjádření zaslaném dne 15. května 2014 žádné připomínky.

Správní orgán podle § 131 Zákona konzultoval návrh rozhodnutí s Evropskou komisí. Evropská komise dopisem ze dne 20. června 2014 uvedla, že k návrhu rozhodnutí nemá žádné připomínky.

Účastníku řízení byla dána možnost, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl případné doplnění. Účastník řízení nahlédl do spisu před vydáním rozhodnutí dne 24. června 2014 a nadále trvá na svých připomínkách vznesených v průběhu správního řízení včetně veřejné konzultace, zejména nesouhlasí s využitím metody pure BU-LRIC pro stanovení regulované ceny za terminaci.

Správní orgán na všechny dříve uplatněné připomínky účastníka řízení reagoval již v rámci tohoto správního řízení (zejména viz výše reakce správního orgánu na připomínky účastníka řízení vznesené po zahájení správního řízení a shrnutí vypořádání připomínek vznesených v rámci veřejné konzultace) a na tomto místě se tak již jen odvolává na svá předchozí vyjádření.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:
Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu